

SUPLIMENT REVISTA **JOC DE COPIL**

15 IANUARIE 2013

JOC DE COPIL

MI-E DOR

MI-E DOR ...

Dulgheru Alexandra

Mi-e dor, mi-e tare dor!
De Luceafarul nemuritor.
Ce putini ani pe aici a stat,
Multe poezii a lasat.

In drumul lui prin lume,
El si-a facut mare renume.
Si azi el straluceste
Pe cer, ca in poveste.

De Eminescu imi e dor,
Un dor amar, sfasiator.
In cale-as vrea sa-l intalnesc
Sa-i spun ce mult il iubesc.

"EMINESCU ESTE INTAIUL CARE
A VORBIT CU DUMNEZEU ROMANESTE
SI DUMNEZEU L-A INTELES."

NICOLAE DAVIJA

Mi-e dor, mi-e tare dor
De Eminescu-mi este dor ...

COORDONATOR : INSTITUTOR TONEANU CAMELIA

AUTORI : ELEVII CLASEI A-III-A

SCOALA GIMNAZIALA NR. 7 CALARASI

EDITURA : TARA COPILARIEI

DOR DE EMINESCU ...

Colectivul de redactie

Ninge... ninge iar... din cer cad petale de catifea... ninge...
din penelul ca sideful al iernii cad si iar cad fulgi albi de nea...
Si noul an incepe...

Noul an începe pentru fiecare om cu sperante noi,
bucurii, dorinta de mai bine, de sanatate, de fericire. Zapada
argintie asternuta peste lume parca aduce puritate acestor
ganduri, pace in suflet si in inimi.

Dar la noi, romanii, anul începe cu ... EMINESCU !
Dumnezeu a vrut ca în acest colt de rai al planetei sa se
iveasca din dorul, bucuria si suferinta unui popor geniul
poeziei ce ne lumineaza destinul si cultura în lume, facandu-ne
mândri ca suntem români. Cat va exista MIHAI EMINESCU
mai exista speranta, visare, iubire de om si de natura, POEZIE.
! Sa-l cinstim cum se cuvine pe cel care a dat nemurire
numelui de român!

Ninge... ninge iar... petalele de catifea plutesc in aer... iar
din penitele tocurilor elevilor clasei a III au inceput sa picure
primii fulgi de poezie... fulgi de iubire si dor de EMINESCU.

Sa ne bucuram impreuna, ca in acel ianuarie 1850, printre
petalele albe de catifea ale iernii. pe cerul luminos al
Romaniei s-a ivit cel mai mandru LUCEAFAR... si sa traim
alaturi de poetii fulgilor de nea si de dor, emotia reîntalnirii
cu unicul, dumnezeiescul EMINESCU.

EMINESCU

Drumea M.

Este iarna. Ninge.
Marea nea atinge
In drumu-i hotarat
Norii ce s-au coborat.

Este seara. E apus
Soarele s-a si ascuns
Ca LUCEAFARUL s-a nascut
Universul l-a intrecut.

EMINESCU

Dulgheru A.

Eminescu e al sau nume
Mihai al sau prenume,
Ipotestiul al sau sat
Noua poezii ne-a dat.
El cand a venit pe lume
Sus pe acest picior de plai
Cu talentu-i neîntrecut
Un LUCEAFAR a aparut.

LUCEAFAR S -A APRINS

Drumea M.

Pe pamant o stea s-a stins,
Pe cer LUCEAFAR s-a aprins,
Sa dainuie pentru vecie
Sub cerul clar al Romaniei.

Mandru LUCEAFAR pluteste
Romania il cinsteste,
La mijlocul lui ianuar,
Cand ne-a venit in dar.

A venit pentru vecie
Intreaga lume o stie.
A venit c-un dor aprins
Care a ramas nestins.

S-A VRUT...

Nicolae R.

Lumea toata il admira
Un june tainic si-ndraznet,
Catre nemurire aspira,
El s-a vrut stea intre poeti.
A fost stapan peste cuvânt,
Fantastic a creat o lume.
A scris iubind acest pamant,
Roman a fost si va ramane!

LUI EMINESCU

Dulgheru Alexandra

Ninge... Ninge iar... Din cer cad puzderie de stelute reci si argintii. Ninge... Nige ca-n mijlocul acelui gerar 1850, cand tara imbracata in mantie argintie era scaldata de lumina orbitoare a unei uriase stele ce se-nalta din mare, usor, usor spre cer, iar aici, intre noi, pe plaiurile Ipotestiului se nastea unicul si mandru LUCEAFAR romanesc.

Ninge... Ninge iar si iar... Si din penita tocului meu au inceput sa prinda viata primii fulgi de poezie dedicati lui EMINESCU, poetul nepereche al literaturii noastre.

E gerar si ninge... E momentul sa-l evocam pe cel ce a fost, este si va fi unic si maret LUCEAFAR in vecii vecilor.

Pentru mine, elev in clasa a treia, Badia Mihai este un vis, este parte din sufletul meu de copil, este cel care mi-a luminat serile copilariei, cel care m-a ajutat sa inteleg taina slovelor.

Seara de seara, prin vocea molcoama a bunicii, ma adormea cu somnoroase pasarele. M-a insotit in aventurile pe care le-am trait alaturi de Fat-Frumos din Lacrima in drumul lui spre adevar si fericire.

M-a luat de mana si m-a condus cu incredere in mijlocul codrului ce se legana, fara ploaie, fara vant/cu crengile la pamant ... Si-am atipit amandoi langa izvor ascultand cum apa susura-ncetisor, spunand vechi basme romanesti. Am ascultat impreuna buciulul ce suna cu jale si am privit valurile marii izbind sute de catarge.

Mi-ai inaripat visele promitandu-mi, ca, la capatul drumului ma asteapta un LUCEAFAR mandru, stralucitor, de viata datator/nemuritor spre a-mi explica tainele universului de neatins.

Si asemenea TIE, si eu ard de un dor nestins, dor sa descifrez slovele lasate in urma de domnia ta, unic si mandru ROMAN, om fara egal si nemuritor.

Si-ti spun Badie Mihai, ca mi-e dor de tine, mi-e tare dor... si-ncerc sa-mi alin dorul cu operele tale.

Mi-e dor, mi-e tare dor de tine LUCEAFAR STRALUCITOR ...

EMINESCU SE NUMEA

Rosca G.

Dusmnanii au ravnit-o
Poporul a pazit-o
Sangele si-a varsat,
Pentru un liber stat.

Poetul laude i-a adus,
Si le-a inaltat sus.
Romaniei ii canta
Viitoru-i prevestea.

De trecutul ei vorbea,
Pe stramosi ii amintea,
Viitor mare-i dorea
El, EMINESCU se numea.

EMINESCU
Ifrim M.

E noapte de clestar
Marea noptii regina
In drumu-i prin gerar
Norii din cale-i alunga.
Ea vrea un cer stralucit
Sub cupola de argint
Ca in cerul pregatit
Un LUCEAFAR a sosit.

EMINESCU - LEGENDA SUFLETULUI MEU
Dulgheru A.

Pe cer se-avanta incet o stea
Stralucitoare. Si chip de om avea
Si ochii mari si tristi erau
Si parul negru, lung si inelat.
Pe buze un suras fermecat
Pe mine cu el m-a fascinat.
Iar ochii tristi si mari, ca-n vis
De dor pe mine m-au cuprins
Frumoasa stea-luceafar intre stele
Mi-a fermecat zilele mele.
De ma intrebi de ea, iti voi raspunde eu

LUI ...

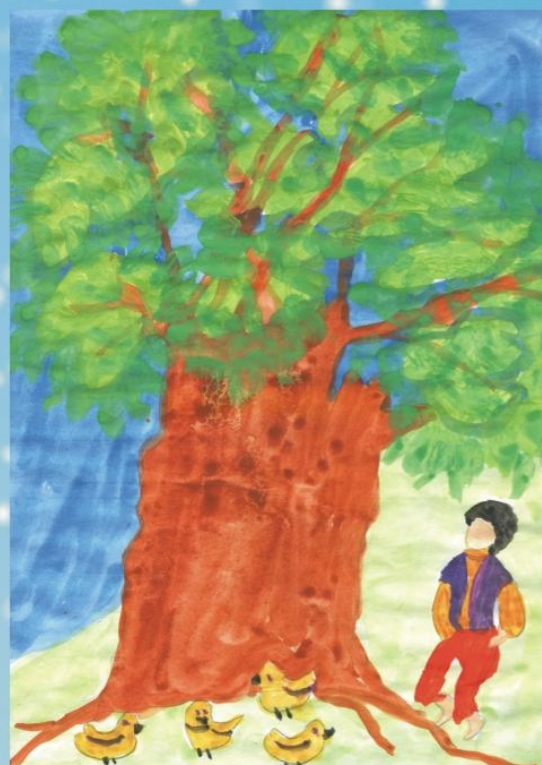
Manea D.

Mi-ai deschis drumul spre lumina,
In clasa I cand am pasit:
- Hai, mi-ai spus, luandu-ma de mana,
Am sa te-nvat cititul, negresit!
Iar slova-ti dulce, blanda si-nteleapta
Ecou în mintea mea s-a transformat.
Mai insotit apoi vorbind in soapta
In codrul cel vrajit si-ntunecat.
Ne intrebam de ce se leagana intruna,
Ecou de bucium ne-a raspuns pe deal.
Se-nvarte roata vietii incet, la infinit ...
Ce-a fost nu se întoarce, dar poezia spune ca
Un LUCEAFAR tu ai devenit!

UN LUCEAFAR

Ifrim M.

Mama lui l-a nascut
In gerar, la inceput.
- Hai, copile zambeste
Am sa-ti spun o poveste.
Iar cuvantu-i dulce
Ecou in lume aduce.
Marea-n valuri se agita
In lunistea serii...
Nori toti s-au risipit
Ecou de bucium s-a auzit
Sub cupola cerului
Cu luna de mana...
Un Luceafar se avanta.

POETUL INIMII

Rosca G.

15 IANUARIE argintul zapezii îmbraca tara într-o lumina poetica de Luceafar. Este momentul in care il evocam pe cel nepereche al literaturii, MIHAI EMINESCU. Si cum altfel decat recitand sau ascultandu-i versurile.

Pentru mine, elev în clasa a III a, e poetul care mi s-a lipit de sufle . E cel care ma adormea cu "Somnoroase pasarele" prin vocea duioasa a mamei în primii mei ani de viata. Am trait aventurile lui "Fat Frumos din lacrimi" în drumul sau catre fericire si spre oameni. Am fost mangaiat de adierea blanda a vantului prin codrul cu rauri line ce se legana "fara ploaie, fara vant, cu crengile la pamant". M-am culcat "ades langa izvor s-aud cum apa suna-ncetisor" si am admirat inserarea muta ce se lasa peste satul bunicilor cand "buciumul suna cu jale" iar "luna pe cer trecea-aşa sfânta si clara. Acum, cand nerabdarea de a sti cat mai multe despre viata si opera marelui poet ma indeamna sa-i descifrez slovele, înateleg de ce EMINESCU a lasatiîn urma o opera nemuritoare si un nume fara egal pentru ca "numai omu-i trecator, pe pamânt ratacitor".

SCRISOARE CĂTRE EMINESCU

Bădie Mihai,

Iată că am început clasa a III a și azi, de Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril, aș vrea să fii alături de mine ca să străbatem împreună drumul luminos al cărților. Mi-ai fost sprijin și ajutor în descifrarea tainelor citirii.

Îmi aduc aminte cum m-ai luat de mână și mi-ai arătat „lacul codrilor albastru” unde lebăda trecea „între trestii să se culce”. Am ascultat plină de înfiorare „sara pe deal” cum „buciumul sună cu jale”. Îmi era frică de codrul întunecat, dar mi-ai dat curaj povestindu-mi cum, la vârsta mea, păduri cutreierai și te culcai adesea lângă izvor să auzi cum apa sună-ncetișor. M-au fermecat cele o mie și una de povești ale codrului și l-am întrebat de ce se tot leagănă „fără ploaie, fără vânt, cu crengile la pământ”? Iar el, parcă întinerind, mi-a explicat că „numai omu-i trecător pe pământ rătăcitor”. M-ai adormit apoi în susur de izvoare cu „Făt Frumos din lacrimă”. Mi-ai înaripat visele promițându-mi că, undeva, mă așteaptă „Luceafărul” ca să pornim spre marea taină a Universului și să deslușim misterul „facerii lumii” unde „vremea încearcă în zadar din goluri a se naște”.

Dar rădăcinile mele sunt aici, pe plaiurile „Mioriței” și să nu uit niciodată că sunt româncă, iar România este și va fi „țara mea de glorie, țara mea de dor” căreia trebuie să-i dăruiesc „un mare viitor”.

Nu vreau ca ochii tăi mari cât istoria noastră să devină prea triști, de parcă neguri de vreme te-ar chema prin freamătul de frunze. Nu poți să ne părăsești pentru că pădurea și lacul și casa și păsările și cerul și Mircea cel Bătrân și Ștefan cel Mare și stelele și soarele și luna trebuie să poarte un nume, un singur nume pentru veșnicie: EMINESCU.

Mai am un singur dor de a-ți cunoaște toate gândurile transformate în versuri nepieritoare. Dar până atunci, „fie-ți îngerii aproape și somnul dulce”!

Te respect și te cinstesc,

Dulgheru Alexandra

LANGA LAC

Rosca G.

Langa lac un copilas
Viseaza, el, dragalas.
Adormit de pasarele
Cu gandul la stele
La valurile marii
Si frumusetea naturii.
La luna ce o sa vie
La a codrului feerie.

EMINESCU

Lazar L.

Era demult, demult,
Mama unui prunc.
In lume el a venit
Noaptea de vis a clipit.
El este un inger mare
Straluci-va mult sub soare.
Cu universul frate
Urma-va-si calea, departe.

E MIHAI

Dulgheru A.

Prin codru mare si des
Batran cat un univers,
Un copil, cu plete-n vant
Alearga descult, pe pamant.
In mijlocul codrului
Langa apa lacului.
Sa asculte pasarile
Sa dezlege tainele.
Codru i le povesteste
Copilul ii multumeste.
Din frunza canta codrul
Izvorul adoarme copilul.
Stii oare cine-i baiatul
De care vorbeste tot satul?
E MIHAI din Ipotesti

IN MIJLOCUL CODRULUI

Lazar L.

In mijlocul codrului
MIHAI al caminarului
Sedea intins pe jos
Visand prea frumos
Luna si stelele
Codru si pasarile
Marea si valurile
Teiul si florile,
Natura il vrajea
Copilul o iubea.
Luna si stelele
Lumineaza apele.
Lebada prin stufaris
Isi cauta un culcus,
Pasarele somnoroase
Stau la strasina de case
Buciunul suna in vale
Poetul se-ntoarce in cale
La batranul satului
Sa asculte povestea lui.

L-AU INSPIRAT

Drumea M.

Pe langa ploi trecea
Poetu-n viata sa.
Prin lume ratacea
Cautand muza sa.

L-au inspirat padurea,
Izvorul, lacul, floarea,
Luna pe cer si marea
Si codrul cu cararea.

Mama, stele si soare,
Luceferi si omenire,
Istoria tarii, folclorul,
In opera sa-si au locul.

SUFLETUL ROMANILOR

Ifrim M.

Somnoroase pasarele
Erau gandurile tale.
Codru batran, parasit
Erai tu, cand erai trist.
Buciumul suna cu jale
De toate dorurile tale.
Lacul cu apa scanteind
Esti tu, pe ape calcand.
Marea ce sparge valurile
Esti tu cu poeziile.
Luna trecea sa se culce
Tu vorbeai frumos si dulce
De al Romaniei trecut,
Din vremuri de inceput,
De batranii domnitori
Ce-au fost viteji luptatori.
Vremea trece, vremea vine
Tu ramai mereu cu mine.
Tu ai fost si vei ramane
Cel mai scump, mai mandru nume
MIHAI - poetul poetilor,

UN LUCEAFAR LUMINOS

Dulgheru A.

Este un om invatat
Mare, cum nu s-a aflat.
Inger printre oameni
Noua stea mareata
El la noi s-a ivit
Sus pe cer a stralucit
C-un trecut glorios
Un LUCEAFAR luminos.

LUCEAFAR NOU

Dulgheru A.

A fost odata ca-n povesti,
A fost ca niciodata,
Pe plaiurile romanesti
MIHAI, din Ipotesti.

Nu era singur la parinti,
Al saptelea era din frati,
Iubea istoria si tara,
Oamenii si natura.

De mic cartile iubea,
Cu insufletire le citea.
Lua invataturi din ele
Cate in cer, cate in stele.

Apoi in poezii le-a pus,
Ca multe a avut de spus
Si ne-au ramas toate
Cuprinse-n frumoasa carte.

A fost odata ca-n povesti
A fost ca niciodata
Si-n cerul de la Ipotesti
LUCEAFAR nou se-avanta.

POETUL A CANTAT-O!

Lazar L.

Romania-i o tara mare
Poetul a cantat-o tare.
Vorbind despre al ei trecut,
De vremurile de-nceput.

Despre romanasi ei,
Ce-au luptat ca niste lei.
Despre Mircea si Stefan
Ce tara si-au aparat.

Despre oamenii de rand,
Pe care-i asculta povestind.
Despre patria strabuna
Romania, mama buna.

Harieta: Mihai... Mihai... Of, iar a plecat... poate nu vede mama...(intra-n scena Raluca si sora sa, Frevonia)

Raluca: - Mihai, Mihai, Mihai... Unde o fi baiatul ista... iar e de negasit.

Frevonia: - Ei, lasa-l si tu Ralu... se joaca pe aici, pe undeva. Ai rabdare, vine el... acum vine.

Raluca: - Ce spui, soro? Rabdare? De unde atata rabdare? Mereu dispare. Umbla toata ziua.

Frevonia: Nu te mai framanta, acusi vine.

Raluca: - Acusi... Acusi... pana vine el, se intoarece Gheorghies de la targ... ce-o pati el, numai dumnealui, Mihai, o sa stie...

Frevonia: - Ei, lasa, ca nici Gheorghies nu e vreun capcaun.

Raluca: - Mihai, Mihai...(intra in scena Harieta) Nu l-ai vazut pe Mihai, Harieta?

Harieta: - A plecat... s-a dus la lac... in codru...

Raluca: - Cum? In codru? La Lac? Singur?

Harieta: - Nuuu... s-a dus cu cartea...

Raluca: - Ce zici fata? Auzi, nu sigur, cu cartea. Ce carte?

Harieta: - Aia pe care i-am dat-o eu din biblioteca de la tatuca.

Raluca: - Ei nu, nu se mai poate. (intra cei doi fii mai mari) Si voi ce stati asa, ditamai baietii si va uitati cum ma necajesc? Hai, fuga dupa Mihai, sa-l aduceti pana vine tatal vostru. (bate din picior) Ei, n-ati plecat?

Baietii: - Acum mama, acum plecam... (pentru ei, incet) Pentru dumnealui, luam noi bobarnace.

Raluca: - Ce? Vedeti ca ma suparati! (baietii pleaca, se adreseaza fetei) Harieta, treci in casa!

Harieta: - Da, mama.

Frevonia: - Ei, Ralu, nu te ma framanta si tu asa. Il aduc ei, baietii acum. Hai mai bine in casa sa ne terminam treburile. Hai!

Raluca: - Bine, bine, hai...(se adeseaza slujnicei) Smaranda, hai sa facem niste poale-n brau cum ii plac dumnealui.

Smaranda: - Acusi cucoana Ralu, sa strang aici si vin la bucatarie sa facem alivenci si poale-n brau pentru conasul, (vine Gheorghe Eminovici, femeile ii ies in intampinare).

Gheorghies: - Bine v-am gasit!

Ralu/Frevonia: - Bine ai venit Gheorghies! Cum a fost?

Gheorghies: - Drumul lung, da-n rest bune. Ce faci micuto?

Harieta: - Te asteptam cu bunatati..

Gheorghies: (se cauta in buzunar, scoate o pungă): - Ei, uite, poftin punga ta.

Harieta: - Sarut mana, tatuca!

Gheorghies: - Ioane, Vasile! Unde sunteti mai? Ia faceti-va incoace!

Alugile: - Aici, cucoane.

Gheorghies: - Ia, luati caii aceia si-i adaptati ca sunt obositi de atata drum.

Ion: - Am inteles, cucoane.

Gheorghies: - Sa le dati si un brat bun de fan.

Vasile: - Acum cucoane, am zburat.

Gheorghies: - Totu e bine? Da Mihai pe unde e?

Frevonia: - Gheorghies, cum a fost drumul?

Raluca: - Hai in casa Gheorghies, oi fi obosit, sa te racoresti putin.

Gheorghies: - Unde e Mihai? Iar a plecat? Sa vezi ce o sa pateasca cand oi pune mana pe el...

Raluca: - Ei, lasa si dumneata, Gheorghies. Hai acum in casa, oi fi obosit, se raceste si mancarea... (intra in casa, in acest timp vin cei trei baieti, fata ii intampina)

Harieta: - Badie Mihai, iar era s-o patesti... Tatuca e tare suparat pe tine.

Mihai (plictisit): - Ei, lasa, lasa Harieta... e bine totu...

Baietii/fratii: - Mai stai si tu pe acasa... una-doua pleci... are dreptate si dumnealui, tatuca... iar noi sa stii ca nu mai venim dupa tine.

Mihai: - Ei, lasa, lasa...

Baietii: - Lasa, lasa (il imita) altceva nu mai stii. Altceva? Pai cum? Acum, hai in casa!

Mihai: - Numai putin, vin imediat... acum... Harieta... (ii face semn fetei)

(Fratii mai mari intra in casa, se duc la tatal lor)

Gheorghies: - Ei, uite-i si pe baietii mei.

Baietii: - Sarut mana, tata!

Gheorghies: - Sa trairi, baieti. Ce faceti?

Baietii: - Bine, noi... noi am fost cu treburi...

Gheorghies: - Da, Mihai? Pe unde e?

Baietii: - E si el afara...

Raluca: - Vezi, Ghiorghies...

Gheorghies: - Afara, ei lasa conasule Mihai, ai sa vezi tu...

Raluca: - Gheorghies... te rog... (afara Mihai discuta cu Harieta)

Harieta: - Badie Mihai, era gata gata sa te prinda.

Mihai: - Harieta, surioara mea draga, te rog, du cartea asta la locul ei pe raft si adu-mi cartea cea groasa si galbena...

Harieta: - Iar Mihai, iar...

Mihai: - Harieta, te rog, e important... adu-mi cartea galbena... dar ai grija sa nu te simta tatuca...

Harieta: - Mihai, dar tatuca e in casa, nu pot, o sa ma prinda...

Mihai: - Te descurci tu... nu uita, o pui la loc, binisor pe aceasta si o iei pe cea groasa si galbena. Hai, du-te!

Harieta: - Bine, bine, ma duc... dar sa stii ca e ultima carte pe care ti-o aduc...

Mihai: - Harieta!

Harieta: - Daca nu-mi citesti si mie din cartile pe care ti le tot aduc, nu mai fac asta deloc...

Mihai: - Harieta... cartea...

Harieta (vorbeste ca pentru ea): - Chiar aseara era sa ma prinda tatuca... Ce sperietura am tras... Ca sa scap am facut ca pisica... asa de adevarat am facut, de a crezut ca e pisic ain casa...

Mihai: - Hai, Harieta, du-te te rog si ai grija. Da?

Harieta: - Sa-mi citesti si mie?

Mihai: - Sigur... iti citesc... sigur...

Harieta: - Cand? Cand Mihai?

Mihai: - Maine... poate maine... da, da... maine...

Harieta: - Mihai, asa nu se mai poate, mereu zici maine si maine nu mai vine niciodata.

Mihai: - Hai, du-te te rog, te astept aici... si ai grija sa nu te vada tata...

(Harieta iese si se intoarce cu o carte ascunsa sub haina, o scoate si o da lui Mihai)

Harieta: - Asta-i cartea pe care o vrei?

Mihai: - Da, Harieta, aceasta e cartea. Multumesc!

Harieta: - Era cat pe ce sa ma prinda tata... i-a zis mamei sa de-a afurisita aia de pisica afara din casa... Vezi, Mihai? Acum imi citesti?

Mihai: - Maine, Marieta... Maine... acum am treaba, dar maine, sigur...

Harieta: - Mihai, tu nici sa minti nu stii, dar iti spun... Gata, nu-ti mai aduc nici o carte. Nici o carte. Ai inteles?

Mihai: - Bine, bine, Harieta, acum te las, am treaba, ma cheama slovele cartii asteia sa le descifrez. Am plecat. (paraseste scena grabit)

Harieta: - Of, badie Mihai...

Raluca: - Unde e Mihai?

Harieta: - In casa... in odaie la el... cu cartea...

(Raluca intra in camera, el este captivat de lectura cartii, il mangaie pe frunte)

Raluca: - Of, Mihai, Mihai... Ce ma fac eu cu Tine?

Mihai: - Nimic mama, nimic... visam la o stea mare... un luceafar... pe cer... (apare Frevonia)

Frevonia (catre Raluca): - O sa ajunga om mare, baiatul ista Ralu!

LUCEAFARUL E SUS Dulgheru A.

Luna trece peste dealuri,
Marea se sparge-n valuri,
Izvorul susura-ntr-una,
Buciumul mai sus rasuna.

Lacul scanteie sub stele,
Cerul are mandre stele,
Codru-i negru si stingher,
LUCEAFARUL e sus pe cer

Mandru-n urma priveste,
Nemurire prevesteste
Pentru cel ce s-a ivit,
Pe plaiul meu iubit

"CRED IN EMINESCU CA IN SOARE,
IN MAGIA FRUMOSULUI SI-N
VESNICIA NEAMULUI ROMANESC."
AUGUSTIN Z. N. POP

Supliment: MI-E DOR
Revista: "JOC DE COPIL", Nr. 2 "FANTEZIILE IERNII"
Scoala Gimnaziala Nr. 7 (Gheorghe Florea) - CLASA A - III - A
Adresa: Str. Oborului Nr. 4, Jud. Calarasi, Loc. Calarasi
Coordonator: institutor Toneanu Camelia, Tel.: 0723 142 458
Grafica: Tudorel Dulgheru (parinte)